

lagt i Landstinget i forrige Samling dog med den Forandring, at Kreditforeningen da kaldtes Kreditforening for større Landejendomme. Nu er det forelagt her, saaledes som Landstinget vedtog det i den forrige Samling. Jeg fandt det ganske rigtigt, at Landstinget udtog Ordet „større“, thi naar der er Tale om en Kreditforening, der gaar ned til en Minimumsgrænse af 5 Edr. Hartkorn, saa er det jo klart, at der ikke kan være Tale om at kalde en saadan Kreditforening en Kreditforening for større Landejendomme. For saa vidt er det jo en Selvfølge, at jeg kun kan være tilfreds med den Forandring, der er foretaget i Landstinget, men naar saa Landstinget ved at stryge Ordet „større“ i Stebet derfor fatte foruden de 5 Edr. Hartkorn ved Siden deraf en Burderingssum af 30,000 Kr., saa forekommer det rigtignok mig, at dette ikke gjorde Lovforslaget bedre, men tværtimod ubeligere. For det første vil jeg sige, at 5 Edr. Hartkorn kunne ikke betragtes som Grundlag for en almindelig Bondegaard i alt Fald ikke i ret mange Egne af Landet, og de 30,000 Kr. som Burderingssum gaa endnu noget lavere, og jeg kan ikke skønne, at det i Almindelighed skulde kunne være heldigt eller fornødent at oprette en saadan Kreditforening, som her er Tale om. Derimod tør jeg ikke bestemt udtale mig om, hvorvidt der mulig kunde være Trang til en Kreditforening for virkelig større Landejendomme, og derved tænker jeg mig som Grænse omtrent det samme, som blev antydet af den sidste ærede Taler, nemlig 12 à 15 Edr. Hartkorn, nærmest 12 Edr. Hartkorn. Naar der virkelig var Tale om en saadan Kreditforening, tør jeg ikke benægte, at der kunde være Trang hertil, endskønt jeg ikke kan se, at der er det. Jeg vil ikke være med til at opkaste mig til Formynder for andre, for saa vidt de skulde have Lust til en saadan Kreditforening for store Landejendomme, men det forekommer mig rigtignok, at en Lov som den, der her foreligger angaaende en Kreditforening i sin Almindelighed, synes jeg ikke, der er nogen som helst Trang til, og den kan efter min Anskuelse kun være ubelig, virke forstyrrende og svækkende paa de bestaaende Kreditforeninger. Derfor der virkelig var Tale om at oprette en ny Kreditforening for særlige Arter af Ejendomme f. Eks. saadanne Ejendomme, som den Lov, vi vedtog her i Tinget for nogle Dage siden, omfatter, eller en Kreditforening for industrielle Ejendomme, saa kunde jeg forstaa, at der kunde være Tale om Oprettelsen af en almindelig Kreditforening for dem, men

naar her er Tale om en saadan almindelig Kreditforening alene for Landejendomme, saa vil jeg sige, at jeg vil ikke kunne være med til at vedtage saadan en Lov, naar den ikke kan blive forandret i den Retning, som jeg før antydede. Der vistde kunne være Tale om, at man kunde gaa med til at vedtage Loven, naar det gjaldt en Kreditforening for virkelig større Landejendomme, og naar man ikke kom ned til halve Gaarde og i øvrigt til saadanne lave Grænser som nævnt, men det forekommer rigtignok mig, at man ikke med nogen særlig klar Tanke kan mene, at der skulde være Trang til at komme saa langt ned, naar man ser helt til de bestaaende Kreditforeninger. Det forekommer mig, at vi egentlig ikke have saa knapt her hos os af Kreditforeninger og andre Pengeinstitutter, saa at der ikke er nogen Trang til en saadan Kreditforening. Skulde der derimod være Trang til at faa gode og tidssvarende Forandringer indførte i de bestaaende Kreditforeningslove og Statutter, saa mener jeg, at man vel nok tør forudsætte, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil være uvillig til at imødekomme Ønsket om slige Forandringer, naar de i det hele taget kunne antages at være heldige. Med Hensyn til Begünstigelser er jeg af samme Mening som den tidligere ærede Taler, der udtalte, at vi meget godt kunne vente at faa de nødvendige Forandringer og — om man vil kalde det saa — Begünstigelser indfatte i de nu bestaaende Kreditforeningers Statutter. Jeg er derfor af den Stand til at støtte dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger. Uagtet det kunde ligge maaste nært nok for mig at komme ind paa en Omtale af f. Eks. en enkelt Kreditforening, som jeg særlig har Bæjlighed til at kende, finder jeg dog ingen Anledning til det her. Den sidste ærede Taler er gaaet saa omstændelig ind paa at omtale samtlige Kreditforeninger, deriblandt ogsaa den Forening, jeg sigter til, at jeg kan afholde mig fuldstændig fra alle Enkeltheder. Idet jeg altsaa i det hele slutter mig til det Standpunkt, som de tidligere ærede Talere have indtaget, skal jeg kun sige, at jeg ikke, som jeg før bemærkede, vil kunne bidrage til at gennemføre en saadan Lov som denne med det Indhold, den har for Øieblikket. Da jeg imidlertid antager, at Sagen vil blive nærmere drøftet i et Udvalg, skal jeg ikke her foregribe noget i saa Henseende, der i dette Udvalg mulig kunde blive Tale om at forandre i det, hvad Enkeltheder angaar. Jeg skal derfor, idet jeg gentager, at jeg kan tiltræde de Udtalelser, der ere fremkomne fra de to ærede foregaaende Talere, ikke for-